

Το Γενέθλιο της Θεοτόκου στην πόλη του Ναυπλίου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αργολίδος](#)



Με κάθε λαμπρότητα εορτάζεται η θεομητορική εορτή του Γενεσίου της Θεοτόκου στον ομώνυμο ιστορικό ιερό ναό της πόλης του Ναυπλίου. Την παραμονή της εορτής τελέσθηκε εσπερινός ιερουργούντος του Ιεροκύρηκα της Μητροπόλεως Αργολίδας Χρυσόστομου Παπουλέση ο οποίος κήρυξε και τον θείο λόγο.

Μετά το πέρας του εσπερινού ο εφημέριος του ναού π. Διονύσιος Ταμπάκης, ευχαρίστησε τους Ιερείς και τους πιστούς για την τιμή που έκαναν να παραβρεθούν στην σημερινή εορτή. Φέτος λόγω των μέτρων για την προφύλαξη από τον covid-19 δεν πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη περιφορά της εικόνας.

Ο Ιερός Ναός Γενεσίου της Θεοτόκου Ναυπλίου, πίσω από το σημερινό Αρχαιολογικό Μουσείο, είναι από τους παλαιότερους και ομορφότερους ναούς της πόλης του Ναυπλίου. Ο αρχικός ναός που χρονολογείται στον 15ο αιώνα, στα

χρόνια της Πρώτης Ενετοκρατίας, ήταν μικρότερος και ανήκε στους Ορθοδόξους. Γύρω στο 1700, στα χρόνια της Δεύτερης Ενετοκρατίας, η εκκλησία πήρε τη σημερινή της μορφή, στον τύπο της τρίκλιτης βασιλικής. Εσωτερικά διαθέτει ωραίο ξυλόγλυπτο τέμπλο, επτανησιακής τεχνοτροπίας, φιλοτεχνημένο τον 19ο αιώνα. Παρόμοιας τεχνοτροπίας είναι και ο άμβωνας και ο επισκοπικός θρόνος της εκκλησίας. Μεταγενέστερη προσθήκη αποτελεί ο νάρθηκας, ενώ το καμπαναριό χρονολογείται το 1907. Με όλα τα παραπάνω καθώς και με τις μελετημένες διαστάσεις των χώρων τονίζεται η εσωτερικότητα και η κατάνυξη, που επιβάλλει η αρχοντική αυτή εκκλησία.

Η Παναγία του Ναυπλίου είναι συνδεδεμένη με το μαρτύριο του Ναυπλιέως Νεομάρτυρος Αναστασίου, πολιούχου της πόλης, που οι Τούρκοι τον βασάνισαν για την πίστη του στο Χριστό την 1η Φεβρουαρίου του 1655, στην ελιά που υπάρχει ακόμα στη βορινή πλευρά του ναού. Γι' αυτό, τιμάται και η μνήμη του κάθε χρόνο, την 1η Φεβρουαρίου, ημέρα εορτής του, όπου και γίνεται μεγαλοπρεπής λιτάνευση της εικόνας του προστάτη της πόλης.















